

20. agitatione agitabitur terra sicut ebrius, & auferetur quasi tabernaculum unius noctis: & gravabit eam iniquitas sua, & corruet, & non adjiciet ut resurgat.

21. Et erit: In die illa visitabit Dominus super militiam cæli in excelsis: & super reges terræ, qui sunt super terram.

22. Et congregabuntur in congregatione unius fascis in lacum, & claudentur ibi in carcere: & post multos dies visitabuntur.

* 1oel. 2. 23. * Et erubescet luna, & confundetur sol, cum regnaverit Dominus exercituum in monte Sion, & in Ierusalem, & in conspectu senum suorum fuerit glorificatus.

CAPUT XXV.

Propheta Deo gratias agit de operibus suis mirabilibus, & beneficiis populo ipsius in monte Sion præstandis.

1. Domine Deus meus es tu, exaltabo te, & confitebor nomini tuo: quoniam fecisti mirabilia, cogitationes antiquas fideles, amen.

2. Quia posuisti civitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam, domum alienorum: ut non sit civitas, & in sempiternum non ædificetur.

3. Super hoc laudabit te populus fortis, civitas gentium robustarum timebit te.

4. Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno in tribulatione sua: spes à turbine, umbraculum ab æstu. Spiritus enim robustorum quasi turbo impellens parietem.

5. Sicut æstus in fiti, tumultum alienorum humiliabis: & quasi calore sub nube torrente propaginem fortium marcescere facies.

6. Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc convivium pinguium, convivium vindemiæ, pinguium medullatorum, vindemiæ defæcata.

7. Et præcipitabit in monte isto faciem vinculi colligati super omnes populos, & telam quam orditus est super omnes nationes.

* 2. Cor. 3. 16. Apoc. 7. 17. & 21. 4. 8. Præcipitabit mortem in sempiternum: & auferet Dominus Deus lacrymam ab omni facie, & opprobrium populi sui auferet de universa terra: quia Dominus locutus est.

9. Et dicet in die illa: Ecce Deus noster iste, expectavimus eum, & salvabit nos.

iste Dominus, sustinimus eum, exultabimus, & lætabimur in salutari eius.

10. Quia requiescet manus Domini in monte isto: & tritabitur Moab sub eo, sicuti teruntur paleæ in plastro.

11. Et extendet manus suas sub eo, sicut extendit natans ad natandum: & humiliabit gloriam eius cum allisione manuum eius.

12. Et munimenta sublimium murorum tuorum concident, & humiliabuntur, & detrahentur in terram usque ad pulverem.

CAPUT XXVI.

Canticum gratiarum actionis ob exaltationem iustorum & humiliationem impiorum, & de resurrectione mortuorum.

1. IN die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda:

Urbs fortitudinis nostræ Sion salvator, ponetur in ea murus & antemurale.

2. Aperite portas, & ingrediatur gens iusta, custodiens veritatem.

3. Vetus error abiit: servabis pacem: pacem, quia in te speravimus.

4. Sperastis in Domino in sæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum.

5. Quia incurvabit habitantes in excelsis, civitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam usque ad terram, detrahet eam usque ad pulverem.

6. Conculcabit eam pes, pedes pauperis, gressus egenorum.

7. Semita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulandum.

8. Et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinimus te: nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio animæ.

9. Anima mea desideravit te in nocte: sed & spiritu meo in præcordiis meis de mane vigilabo ad te.

Cum feceris iudicia tua in terra, iustitiam discent habitatores orbis.

10. Misereamur impio, & non discet iustitiam: in terra sanctorum iniqua gessit, & non videbit gloriam Domini.

11. Domine exaltet manus tua, & non videant: videant, & confundantur zelantes populi: & ignis hostes tuos devoret.

12. Domine dabis pacem nobis: omnia enim opera nostra operatus es nobis.

13. Domine Deus noster, possederunt nos domini absque te, tantum in te recordemur nominis tui.

14. Mo-

14. Morientes non vivant, gigantes non resurgant: propterea visitasti & contrivisti eos, & perdidisti omnem memoriam eorum.

15. Indulxisti genti Domine, indulxisti genti: numquid glorificatus es? elongasti omnes terminos terræ.

16. Domine in angustia requisierunt te, in tribulatione murmuris doctrina tua eis.

17. Sicut quæ concipit, cum appropinquaverit ad partum, dolens clamat in doloribus suis: sic facti fumus à facie tua Domine.

18. Concepimus, & quasi parturivimus, & peperimus spiritum: salutes non fecimus in terra, ideo non ceciderunt habitatores terræ.

19. Vivent mortui tui, interfecti mei resurgent: expurgemini, & laudate qui habitatis in pulvere: quia ros lucis ros tuus, & terram gigantum detrahes in ruinam.

20. Vade populus meus, intra in cubicula tua, claude ostia tua super te, abscondere modicum ad momentum, donec pertranseat indignatio.

* Mich. 1. 3. 21. * Ecce enim Dominus egredietur de loco suo, ut visitet iniquitatem habitatoris terræ contra eum: & revelabit terra sanguinem suum, & non operiet ultra interfectos suos.

CAPUT XXVII.

Punitio Leviathan: paterna Domini correctio in filios Israël: civitas munita desolabitur: filii Israël reversi ab Assiriis & Ægypto adorabunt Dominum in Ierusalem.

1. IN die illa visitabit Dominus in gladio suo duro, & grandi, & forti, super Leviathan serpentem vectem*, & super Leviathan serpentem tortuosum, & occidet cetum, qui in mari est.

* i. validum.

2. In die illa vinea meri cantabit ei.

3. Ego Dominus, qui servo eam, repente propinabo ei: ne fortè visitetur contra eam, nocte & die servo eam.

4. Indignatio non est mihi: quis dabit me spinam & veprem in prælio: gradiar super eam, succendam eam pariter?

5. An potius tenebit fortitudinem meam, faciet pacem mihi, pacem faciet mihi?

6. Qui ingrediuntur impetu ad Iacob, florebit & germinabit Israël, & implebunt faciem orbis semine.

7. Numquid iuxta plagam percutientis se percussit eum? aut sicut occidit interfectos eius, sic occisus est?

8. In mensura contra mensuram, cum abiecta fuerit, iudicabis eam: meditatus est in spiritu suo duro per diem æstus.

9. Idcirco super hoc dimittetur iniquitas domui Iacob: & iste omnis fructus ut auferatur peccatum eius, cum posuerit omnes lapides altaris sicut lapides cineris allisos, non stabunt luci & delubra.

10. Civitas enim munita desolata erit, speciosa relinquetur, & dimittetur quasi desertum: ibi pascetur vitulus, & ibi accubabit, & consumet summitates eius.

11. In siccitate messes illius conterentur, mulieres venientes, & docentes eam: non est enim populus sapiens, propterea non miserebitur eius, qui fecit eum: & qui formavit eum, non parceret ei.

12. Et erit: In die illa percutiet Dominus ab alveo fluminis usque ad torrentem Ægypti, & vos congregabimini unus & unus filii Israël.

13. Et erit: In die illa clangetur in tuba magna, & venient qui perdit fuerant de terra Assyriorum, & qui eieci erant in Terra Ægypti, & adorabunt Dominum in monte sancto in Ierusalem.

CAPUT XXVIII.

Superbis & ebriis Israëlitis comminatur Dominus quod quidam sacerdotes vacent ebrietati, & principes irrideant verba & comminationes prophetarum, ponentes mendacium spem suam: de lapide angulari in fundamentis Sion ponendo: de pena illorum, & consolatione paucorum bonorum.

1. VÆ coronæ superbiæ, ebriis Ephraim, & flori decidenti, gloriæ exultationis eius, qui erant in vertice vallis pinguis, errantes à vino.

2. Ecce validus & fortis Dominus sicut impetus grandinis: turbo confringens, sicut impetus aquarum multarum inundantium, & emissarum super terram spatiosam.

3. Pedibus conculcabitur corona superbiæ ebriorum Ephraim.

4. Et erit flos decedens gloriæ exultationis eius, qui est super verticem vallis pinguium, quasi temporaneum ante maturitatem autumnus: quod cum aspexerit videns, statim ut manu tenuerit, devorabit illud.

Nnn 2

5. In

5. In die illa erit Dominus exercituum corona gloriæ, & sertum exultationis refiduo populi sui:

6. & spiritus iudicij sedenti super iudicium, & fortitudo revertentibus de bello ad portam.

7. Verum hi quoque præ vino nescierunt, & præ ebrietate erraverunt: sacerdotes & propheta nescierunt præ ebrietate, absorpti sunt à vino, erraverunt in ebrietate, nescierunt videntem, ignoraverunt iudicium.

8. Omnes enim mensæ repletæ sunt vomitu fordiumque, ita ut non esset ultra locus.

9. Quem docebit scientiam? & quem intelligere faciet auditum? ablatos à lacte, avulsos ab uberibus.

10. Quia manda remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi.

* 1. Cor. 14. 21. 11. * In loquela enim labij, & linguâ alterâ loquetur ad populum istum.

12. Cui dixit: Hæc est requies mea, reficite lassum, & hoc est meum refrigerium: & noluerunt audire.

13. Et erit eis verbum Domini: Manda, remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi: ut vadant, & cadant retrorsum, & conterantur, & illaqueentur, & capiantur.

14. Propter hoc audite verbum Domini viri illufiores, qui dominamini super populum meum, qui est in Ierusalem.

15. Dixistis enim: Percussimus fœdus cum morte, & cum inferno fecimus pactum. Flagellum inundans cum transierit non veniet super nos: quia posuimus mendacium spem nostram, & mendacio prorecti sumus.

16. Idcirco hæc dicit Dominus Deus: * Ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, pretiosum in fundamento fundatum. qui crediderit, non festinet.

* Ps. 117. 22. *Matth. 21. 42. Act. 4. 11. 1. Pet. 2. 6. Rom. 9. 33.*

17. Et ponam in pondere iudicium, & iustitiam in mensura: & subvertet grando spem mendacij: & protectionem aquæ inundabunt.

18. Et delebitur fœdus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit: flagellum inundans cum transierit, eritis ei in conculcationem.

19. Quandocumque pertransierit, tollet vos: quoniam manè diluculo pertransibit in die & in nocte, & tantummodo sola

vexatio intellectum dabit auditui.

20. Coangustatum est enim stratum, ita ut alter decidat: & pallium breve utrumque operire non potest.

21. * Sicut enim in monte divisionum stabit Dominus: * sicut in valle, quæ est in Gabaon, irascetur: ut faciat opus suum, alienum opus eius: ut operetur opus suum, peregrinum est opus eius ab eo.

22. Et nunc nolite illudere, ne fortè constringantur vincula vestra. consumptionem enim & abbreviationem audivi à Domino Deo exercituum super universam terram.

23. Auribus percipite, & audite vocem meam, attendite, & audite eloquium meum.

24. Numquid tota die arabit arans ut ferat, profcindet & sarriet humum suam?

25. Nonne cum adæquaverit faciem eius, feret gith, & cyminum sparget, & ponet triticum per ordinem, & hordeum, & milium, & viciam in finibus suis?

26. Et erudiet illum in iudicio: Deus suus docebit illum.

27. Non enim in ferris triturbabit gith, nec rota plauftri super cyminum circuibit: sed in virga excutietur gith & cyminum in baculo.

28. Panis autem comminuetur: verum non in perpetuum trituras triturbabit illum, neque vexabit eum rota plauftri, nec unguis suis comminuet eum.

29. Et hoc à Domino Deo exercituum, exivit, ut mirabile faceret consilium, & magnificaret iustitiam.

CAPUT XXIX.

Obsidio & afflictio Ierusalem, contritio gentium illam obsidentium: de libro signato, ac cecitate Iudeorum: vâ profundis corde denuntiatur: reliquias Iacob prædicat illuminandas, & ad Deum convertendas.

1. **V**Æ Ariel *, Ariel civitas, quam expugnavit David: additus est annus ad annum †: solemnitates evolutæ sunt.

2. Et circumvallabo Ariel, & erit tristis & mœrens, & erit mihi quasi Ariel.

3. Et circumdabo quasi sphæram in circuitu tuo, & iaciam contra te aggerem, & munimenta ponam in obsidionem tuam.

4. Hu-
† Hæc pronuntiata videntur biennio ante adventum Senacherib.

4. Humiliaberis, de terra loqueris, & de humo audietur eloquium tuum: & erit quasi pythons de terra vox tua, & de humo eloquium tuum musitabit.

5. Et erit sicut pulvis tenuis multitudo ventilantium te: & sicut favilla pertransiens multitudo eorum, qui contra te prævaluerunt:

6. eritique repente confestim. A Domino exercituum visitabitur in tonitruo, & commotione terræ, & voce magna turbinis & tempestatis, & flammæ ignis devorantis.

7. Et erit sicut somnium visionis nocturnæ multitudo omnium Gentium, quæ dimicaverunt contra Ariel, & omnes qui militaverunt, & obsederunt, & prævaluerunt adversus eam.

8. Et sicut somniat esuriens, & comedit, cum autem fuerit expergefactus, vacua est anima eius: & sicut somniat sitiens, & bibit, & postquam fuerit expergefactus, lassus adhuc sitit, & anima eius vacua est: sic erit multitudo omnium Gentium, quæ dimicaverunt contra montem Sion.

9. Obstupescite, & admiramini, fluctuate, & vacillate: inebriamini, & non à vino: movemini, & non ab ebrietate.

10. Quoniam miscuit vobis Dominus spiritum soporis, claudet oculos vestros, prophetas & principes vestros, qui vident visiones, operiet.

11. Et erit vobis visio omnium sicut verba libri signati, quem cum dederint scienti litteras, dicent: Lege istum: & respondebit: Non possum, signatus est enim.

12. Et dabitur liber nescienti litteras, diceturque ei: Lege: & respondebit: Nescio litteras.

* *Matth. 13. 8. Marc. 7. 6.* 13. Et dixit Dominus: * Eò quòd appropinquat populus iste ore suo, & labijs suis glorificat me, cor autem eius longè est à me, & timuerunt me mandato hominum & doctrinis:

14. Ideo ecce ego addam ut admirationem faciam populo huic miraculo grandi & stupendo: * peribit enim sapientia à sapientibus eius, & intellectus prudentium eius abscondetur.

* 1. Cor. 1. 19. *Abd. 1. 8.*

15. Væ qui profundi estis corde, ut à Domino abscondatis consilium: quorum sunt in tenebris opera, & dicunt: * Quis videt nos, & quis novit nos?

* *Ecl. 2. 26.*

16. Perversa est hæc vestra cogitatio: quasi si lutum contra figulum cogitet, &

dicat opus factori suo: Non fecisti me: & figmentum dicat fictori suo: Non intellis.

17. Nonne adhuc in modico & in brevi convertetur Libanus in charmel, & charmel in saltum reputabitur?

18. Et audient in die illa surdi verba libri, & de tenebris & caligine oculi cæcorum videbunt.

19. Et addent mites in Domino latitiam, & pauperes homines in sancto Israël exultabunt:

20. quoniam defecit qui prævalebat, consummatus est illufor, & succifi sunt omnes qui vigilabant super iniquitatem:

21. qui peccare faciebant homines in verbo, & arguentem in porta supplantabant, & declinaverunt frustra à iusto.

22. Propter hoc, hæc dicit Dominus ad domum Iacob, qui redemit Abraham: Non modò confundetur Iacob, nec modò vultus eius erubescet:

23. sed cum viderit filios suos, opera manuum mearum in medio sui sanctificant nomen meum, & sanctificabunt sanctum Iacob, & Deum Israël prædicabunt,

24. & scient errantes spiritu intellectum, & musitatores discant legem.

CAPUT XXX.

Comminatio adversus Iudeos, qui Domino inconsulto prementibus Assyriis ad Ægyptos confugiebant: ipsis quoque prophetarum admonitiones audire nolentibus, sed vana præsidia quærentibus, gravem denuntiat afflictionem: & quàm sit Deus futurus benignus ad ipsum revertentibus: & de magna revertentium felicitate, ac iudicio impiorum.

1. **V**Æ filii desertores *, dicit Dominus, ut faceretis consilium, & non ex me: & ordiremini telam, & non per spiritum meum, ut adderetis peccatum super peccatum:

2. qui ambulatis ut descendatis in Ægyptum, & os meum non interrogastis, sperantes auxilium in fortitudine Pharaonis, & habentes fiduciam in umbra Ægypti.

3. Et erit vobis fortitudo Pharaonis in confusionem, & fiducia umbræ Ægypti in ignominiam.

4. Erant enim in Tani principes tui, & nuntii tui usque ad Hanes pervenerunt.

5. Omnes confusi sunt super populo, qui eis prodesse non potuit: non fuerunt

* Eodem tempore & de eadem re hæc pronuntiata videntur: est plerique ad Ieremiam tempore referant.

in auxilium & in aliquam utilitatem, sed in confusionem & in opprobrium.

6. Onus iumentorum Austri. In terra tribulationis & angustiae leana, & leo ex eis, vipera & regulus volans portantes super humeros iumentorum divitias suas, & super gibbum camelorum thesauros suos ad populum, qui eis prodesse non poterit.

* Vide Ierem. 37. 7. * Aegyptus enim frustra & vanè auxiliabitur: ideo clamavi super hoc: Superbia tantum est, quiesce.

8. Nunc ergo ingressus scribe ei super buxum, & in libro diligenter exara illud, & erit in die novissimo in testimonium usque in aeternum.

9. populus enim ad iracundiam provocans est, & filii mendaces, filii nolentes audire legem Dei.

10. Qui dicunt videntibus: Nolite videre: & aspicientibus: Nolite aspicere nobis ea, quae recta sunt: loquimini nobis placentia, videte nobis errores.

11. Auferite à me viam, declinate à me semitam, cesser à facie nostra sanctus Israël.

12. Propterea hæc dicit sanctus Israël: Pro eo quod reprobastis verbum hoc, & sperastis in calumnia & in tumultu, & innixi estis super eo:

13. propterea erit vobis iniquitas hæc sicut interruptio cadens, & requisita in muro excelso, quoniam subitò, dum non speratur, veniet contritio eius.

14. Et comminuetur sicut conteritur lagena figuli contritione pervalida: & non invenietur de fragmentis eius testa, in qua portaretur igniculus de incendio, aut hauriatur parum aquae de fovea.

15. Quia hæc dicit Dominus Deus sanctus Israël: Si revertamini & quiescatis, salvii eritis: in silentio, & in spe erit fortitudo vestra. Et nolistis:

16. & dixistis: Nequaquam, sed ad equos fugiemus: ideo fugietis. Et super veloces ascendemus: ideo velociores erunt, qui persequentur vos.

17. Mille homines à facie terroris unius: & à facie terroris quinque fugietis, donec relinquamini quasi malus navis in vertice montis, & quasi signum super collem.

18. Propterea expectat Dominus ut miseretur vestri: & ideo exaltabitur parcens vobis: quia Deus iudicij Dominus: beati omnes qui expectant eum.

19. Populus enim Sion habitabit in Ierusalem: plorans nequaquam plorabis, miserans miserabitur tui: ad vocem clamoris tui statim ut audierit, respondebit tibi.

20. Et dabit vobis Dominus panem arctum, & aquam brevem: & non faciet avolare à te ultra doctorem tuum: & erunt oculi tui videntes præceptorem tuum.

21. Et aures tuæ audient verbum post tergum monentis: Hæc est via, ambulate in ea: & non declinetis neque ad dexteram, neque ad sinistram.

22. Et contaminabis laminas sculptilium argenti tui, & vestimentum conflatis auri tui, & disperges ea sicut immunditiam menstruatae. Egrederere, dices ei:

23. Et dabitur pluvia femini tuo, ubicumque seminaveris in terra: & panis frugum terræ erit uberrimus, & pinguis. pascetur in possessione tua in die illo agnus spatiosè:

24. & tauri tui, & pulli asinorum, qui operantur terram, commistum migma comedent sicut in area ventilatum est.

25. Et erunt super omnem montem excelsum, & super omnem collem elevatum rivi currentium aquarum in die interfectionis multorum cum ceciderint turrets.

26. Et erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis erit septemplex sicut lux septem dierum in die, qua alligerit Dominus vulnus populi sui, & percussuram plagæ eius sanaverit.

27. Ecce nomen Domini venit de longinquo, ardens furor eius, & gravis ad portandum: labia eius repleta sunt indignatione, & lingua eius quasi ignis devorans.

28. Spiritus eius velut torrens inundans usque ad medium colli ad perdendas gentes in nihilum, & frenum erroris, quod erat in maxillis populorum.

29. Canticum erit vobis sicut nox sanctificatae solemnitatis, & lætitia cordis sicut qui pergit cum tibia, ut intret in montem Domini ad fortem Israël.

30. Et auditam faciet Dominus gloriam vocis suæ, & terrorem brachij sui ostendet in comminatione furoris, & flamma ignis devorantis: allidet in turbine, & in lapide grandinis.

31. A voce enim Domini pavebit Assur virgâ percussus.

32. Et erit transitus virgæ fundatus, quam requiescere faciet Dominus super eum in tympanis & citharis: & in bellis præcipuis expugnabit eos.

33. Præparata est enim ab heri Topheth*, à rege præparata, profunda, & dilatata. Nutrimenta eius, ignis & ligna multa: status Domini sicut torrens sulphuris succendens eam.

* Vallis extra Ierusalem, infamis & contaminata.

CA-

CAPUT XXXI.

Iudeos qui fiduciam in Deum relicta ad Aegyptios & humana confugiunt præstidia, prædicat consumendos unâ cum suis auxiliariis: reverentes verò ad Dominum, virtute divinâ liberandos.

Cohærent hæc cum superioribus, & aliis verbis eadem serie res repetuntur.

1. **V**Æ qui descendunt in Aegyptum ad auxilium, in equis sperantes, & habentes fiduciam super quadrigis, quia multæ sunt: & super equitibus, quia prævalidi nimis: & non sunt confisi super sanctum Israël, & Dominum non requisierunt.

2. Ipse autem sapiens adduxit malum, & verba sua non abstulit: & confurget contra domum pessimorum, & contra auxilium operantium iniquitatem.

3. Aegyptus, homo, & non Deus: & equi eorum, caro, & non spiritus: & Dominus inclinabit manum suam, & corruet auxiliator, & cadet cui præstatur auxilium, simulque omnes consumentur.

4. Quia hæc dicit Dominus ad me: Quomodo si rugiat leo, & catulus leonis super prædam suam, & cum occurrerit ei multitudo pastorum, à voce eorum non formidabit, & à multitudinem eorum non pavebit: sic descendet Dominus exercituum ut prælietur super montem Sion, & super collem eius.

5. Sicut aves volantes, sic proteget Dominus exercituum Ierusalem, protegens & liberans, transiens * & salvans.

6. Convertimini sicut in profundum recesseratis filii Israël.

7. In die enim illa abjiciet vir idola argenti sui, & idola auri sui, quæ fecerunt vobis manus vestræ in peccatum.

8. Et cadet † Assur in gladio non viri, & gladius non hominis vorabit eum, & fugiet non à facie gladij: & iuvenes eius vectigales erunt:

9. & fortitudo eius à terrore transibit, & pavebunt fugientes principes eius: dixit Dominus: cuius ignis est in Sion, & caminus eius in Ierusalem.

CAPUT XXXII.

De rege ac principibus in iustitia regnantibus, & de populi subditi felicitate: stulto autem principi & opulenti mulieribus futura prædicatur calamitas: pacis quoque pulchritudo ac requies opulenta promittitur populo Dei.

In typo Ezechiae optimi regis describit regnum Christi.

1. **E**cce in iustitia regnabit rex, & principes in iudicio præerunt.

2. Et erit vir sicut qui absconditur à vento, & zelat se à tempestate, sicut rivi aquarum in siti, & umbra petrae prominentis in terra deserta.

3. Non caligabunt oculi videntium, & aures audientium diligenter auscultabunt.

4. Et cor stultorum intelliget scientiam, & lingua balborum velociter loquetur & planè.

5. Non vocabitur ultra is, qui insipiens est, princeps: neque fraudulentus appellabitur maior:

6. Stultus enim fatua loquetur, & cor eius faciet iniquitatem, ut perficiat simulationem, & loquatur ad Dominum fraudulenter, & vacuam faciat animam esurientis, & potum sitienti auferat.

7. Fraudulenti vasa pessima sunt: ipse enim cogitationes concinnavit ad perdendos mites in sermone mendacij, cum loqueretur pauper iudicium.

8. Princeps verò ea, quæ digna sunt principe, cogitabit, & ipse super duces stabit.

9. Mulieres opulentæ surgite, & audite vocem meam: filiae confidentes percipite auribus eloquium meum.

10. Post dies enim, & annum vos conturbabimini confidentes: consummata est enim vindemia, collectio ultra non veniet.

11. Obstupescite opulentæ, conturbamini confidentes: exuite vos, & confundimini, accingite lumbos vestros.

12. Super ubera plangite, super regione desiderabili, super vinea fertili.

13. Super humum populi mei spinæ & vepres ascendent: quantò magis super omnes domos gaudij civitatis exultantis?

14. Domus enim dimissa est, multitudo urbis relicta est, tenebræ & palpatio factæ sunt super speluncas usque in æternum. Gaudium onagrorum pascua gregum,

15. donec effundatur super nos spiritus de excelso: & erit desertum in charmel, & charmel in saltum reputabitur.

16. Et habitabit in solitudine iudicium, & iustitia in charmel sedebit.

17. Et erit opus iustitiæ pax, & cultus iustitiæ silentium, & securitas usque in sempiternum.

18. Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiduciam, & in requie opulenta.

19. Grando autem in descensione saltus, & humilitate humiliabitur civitas.

20. Beati, qui seminatis super omnes aquas, immittentes pedem bovis & asini.

CA-